

گزارش «وطن امروز» از تأکید مقامات عراق بر خروج نظامیان تروریست آمریکایی با وجود ۲۳ سال خلف وعده واشنگتن

عراق: آمریکا اخراج!

گروه بین الملل: عراق پس از بیش از ۲ دهه حضور نظامی آمریکا، اکنون در آستانه مرحله‌ای قرار گرفته که دولت بغداد آن را پایان حضور نظامی خارجی در این کشور عنوان کرده است. دولت عراق اعلام کرده مأموریت ائتلاف بین‌المللی به رهبری آمریکا ۳۰ سپتامبر ۸ مهر پایان می‌یابد و از اول اکتبر هیچ نیروی نظامی خارجی در خاک عراق حضور نخواهد داشت. نخست‌وزیر عراق نیز این موعد را «قطعی و غیرقابل بازگشت» اعلام کرده است.

به گزارش «وطن امروز»، تصمیم برای خروج آمریکا از عراق یک رویدادی ناگهانی نیست، بلکه عراقی‌ها از سال‌های نخست پس از اشغال عراق در سال ۲۰۰۳، موضوع پایان حضور نیروهای خارجی را دنبال کرده بودند و این مساله همواره در مسائل‌های گذشته یکی از محورهای اصلی سیاست خارجی بغداد بوده است. نگاهی به گزارش‌ها و خبرهای مرتبط با عراق طی ۲ دهه گذشته نشان می‌دهد دولت‌ها و پارلمان‌های مختلف عراق در مقاطع گوناگون برای تعیین جدول زمانی خروج نظامیان آمریکایی تلاش و این موضوع را بارها دنبال کردند، اگرچه تا امروز هنوز به نتیجه نرسیده‌اند.

اکنون نیز در حالی که واشنگتن به دنبال بهانه‌جویی برای ادامه حضور نظامی خود در عراق است اما بخش عمده جریان‌های سیاسی عراق بر خروج نظامیان آمریکایی تأکید دارند. بررسی گزارش‌ها نشان می‌دهد نخبگان سیاسی عراق به طور عمده بر این باورند، مرحله اتکا به نیروی نظامی خارجی باید پایان یابد و مسؤولیت کامل امنیت کشور به نیروهای عراقی واگذار شود و این رو بسیاری از گروه‌های سیاسی عراق بر خروج نظامیان آمریکایی تأکید دارند.

دولت «عملی‌الزیدی» هم از چند ماه گذشته اعلام کرده ۳۰ سپتامبر شاهد خروج کامل نیروهای ائتلاف بین‌المللی از عراق خواهیم بود. نخست‌وزیر عراق تأکید کرده ۳۰ سپتامبر آینده آخرین مهلت خروج نیروهای ائتلاف بین‌المللی به سرکردگی آمریکا از عراق است. به گفته وی، پایان مأموریت ائتلاف نظامی به رهبری آمریکا در عراق، زمینه را برای تمرکز بغداد بر بازسازی، توسعه، رشد اقتصاد و تأمین رفاه برای مردم این کشور فراهم خواهد کرد.

روز یکشنبه نیز «عباس المالکی» نماینده پارلمان عراق با اشاره به مخالفت شدید با هرگونه حضور نظامی خارجی در عراق پس از مهلت ۳۰ سپتامبر تأکید کرد حاکمیت ملی غیرقابل مذاکره و چانه‌زنی است. مالکی تأکید کرد: «بغداد اجازه نخواهد داد هیچ سرباز یا نیروی خارجی پس از ۳۰ سپتامبر در خاکش باقی بماند. مرحله فعلی مستلزم خروج کامل همه نیروهای نظامی خارجی و برقراری حاکمیت کامل بر تمام خاک عراق است».

■ **خروج نظامی آمریکا؛ مطالبه تاریخی عراقی‌ها پس از دیکتاتور**
نگاهی به تاریخچه حضور نظامی آمریکا در عراق نشان می‌دهد دولت‌های عراق در مقاطع گوناگون بر خروج آمریکا تأکید کرده‌اند. در این گزارش نگاهی به این خواسته تاریخی عراقی‌ها خواهیم داشت.

■ **۲۰۰۶: آغاز مطالبه خروج آمریکا؛** برای درک تصمیم امروز بغداد و تأکید بر خروج نظامی آمریکا باید به ۲۰ سال قبل بازگشت. بر اساس گزارش سرویس پژوهشی کنگره آمریکا (CRS)، سال ۲۰۰۶ شورای امنیت سازمان ملل متحد مأموریت نیروهای چندملیتی در عراق را تا پایان همان سال تمدید کرد و این روند در سال‌های بعد نیز ادامه یافت اما همزمان، دولت عراق به‌تدریج بر ضرورت انتقال مسؤولیت امنیتی به نیروهای عراقی تأکید کرد.

■ **۲۰۰۷: حرکت به سمت پایان مأموریت خارجی:** سال ۲۰۰۷ دولت وقت عراق به ریاست نوری مالکی رسماً از شورای امنیت خواست مأموریت نیروهای چندملیتی برای آخرین‌بار و فقط آخرین‌بار تمدید شود. درخواست بغداد تا پایان سال ۲۰۰۸ بود و دولت عراق تصریح کرد این آخرین درخواست برای تمدید مأموریت نیروهای خارجی خواهد بود. در نامه بغداد همچنین تأکید شده بود نیروهای عراقی مسؤولیت کامل امنیت کشور را بر عهده می‌گیرند و بعد از سال ۲۰۰۸ نظامیان خارجی و آمریکایی در عراق حضور نداشته باشند.

نماینده عراق در شورای امنیت نیز در همان مقطع تصریح کرد عراقی‌ها از کشورهایی که در «زادسازی» عراق کمک کرده‌اند قدردانی می‌کنند اما هیچ عراقی‌ای خواهان حضور نیروهای خارجی «حتی یک روز بیشتر از زمان لازم» نیست. ۲۶ نوامبر ۲۰۰۷، جرج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور وقت آمریکا و نوری مالکی «اعلامیه اصول برای همکاری» را امضا کردند. این سند زمینه مذاکره برای اتفقی‌های دوجانبه در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی را فراهم و

همزمان بر خروج نظامیان خارجی از عراق و حاکمیت و استقلال این کشور تأکید کرد. این توافق در واقع مقدمه‌ای برای توافق مهم‌تر سال ۲۰۰۸ بود؛ توافقی که برای نخستین‌بار یک موعد مشخص برای خروج کامل نیروهای آمریکایی از عراق تعیین کرد.

■ **۲۰۰۸: تعهد رسمی واشنگتن به خروج؛** نوامبر ۲۰۰۸ بغداد و واشنگتن ۲ توافق مهم امضا کردند: «توافقنامه چارچوب راهبردی» و «توافقنامه امنیتی» با همان توافق و خودت نیروها. بر اساس گزارش سرویس پژوهشی کنگره آمریکا، مهم‌ترین بخش توافق امنیتی، تعیین جدول زمانی خروج بود. بر اساس این جدول، نیروهای رزمی آمریکا باید حداکثر تا ۳۰ ژوئن ۲۰۰۹ از شهرها و مناطق مسکونی عراق خارج می‌شدند و تمام نیروهای آمریکایی نیز باید حداکثر تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۱ خاک عراق را ترک می‌کردند.

حتی در متن توافق، حق حاکمیت دولت عراق برای درخواست خروج نیروهای آمریکایی به رسمیت شناخته شده بود. در نتیجه، آمریکا سال ۲۰۱۱ نیروهای خود را از عراق خارج کرد و آخرین نیروهای آمریکایی دسامبر همان سال خاک این کشور را ترک کردند.

■ **۲۰۱۴: بازگشت آمریکا به بهانه داعش:** آمریکایی‌ها اگرچه سال ۲۰۱۱ نیروهای خود را از عراق خارج کردند اما سال ۲۰۱۴ پس از گسترش داعش و سقوط موصل و بخش‌هایی از خاک عراق، واشنگتن به بهانه مبارزه با تروریسم بار دیگر نیروهای نظامی خود را به عراق گسیل کرد. واشنگتن این بار حضور خود را نه به عنوان ادامه مأموریت جنگ سال ۲۰۰۳، بلکه به بهانه مبارزه با داعش و آموزش و پشتیبانی نیروهای عراقی تعریف کرد.

■ **۲۰۲۰: تأکید بر خروج آمریکا پس از ترور سرداران مقاومت؛** با شکست سرزمینی داعش از سال ۲۰۱۷ به بعد در نتیجه عملیات‌ها و حمایت‌های ایران و گروه‌های مقاومت در منطقه و عراق، استدلال آمریکا برای ادامه حضور نیروهایش در عراق به بهانه مبارزه با داعش به‌تدریج تضعیف شد. در همین چارچوب، ژانویه ۲۰۲۰ پارلمان عراق از دولت این کشور خواست برای پایان دادن به حضور نیروهای نظامی خارجی در کشور اقدام کند. این تصمیم ۲ روز پس از ترور سردار شهید سهید حاج‌قاسم سلیمانی و فرمانده شهید ابومهدی مهندس در بغداد اتخاذ شد و براساس گزارش الجزیره، عراقی‌ها پس از شهادت سردار سلیمانی و ابومهدی مهندس تصمیم گرفتند حضور نظامی آمریکا در کشورشان را تعیین تکلیف کنند. بر همین اساس پارلمان عراق از دولت این کشور خواست زمینه پایان حضور نیروهای خارجی را فراهم کند تصمیمی که نشان می‌داد بخش قابل توجهی از ساختار سیاسی عراق دیگر حضور نظامی آمریکا را تاب نمی‌آورد.

■ **۲۰۲۱: پایان مأموریت رزمی اما نه خروج کامل؛** سال ۲۰۲۱ واشنگتن و بغداد اعلام کردند مأموریت رزمی ائتلاف به

رهبری آمریکا در عراق پایان یافته و نقش نیروهای آمریکایی به آموزش، مشاوره و کمک به نیروهای عراقی تغییر خواهد کرد. با وجود این تحول اما ادامه حضور نظامی آمریکا مشخص کرد این به معنای پایان حضور ارتش آمریکا در عراق نیست، چرا که هزاران نیروی آمریکایی همچنان در عراق باقی ماندند و واشنگتن نیز به جای خروج کامل، بر تبدیل مأموریت نظامی به یک رابطه امنیتی بلندمدت تأکید کرد.

■ **۲۰۲۴: توافق بر سر جدول زمانی جدید برای خروج؛** سپتامبر ۲۰۲۴ بغداد و واشنگتن سرانجام درباره خروج مرحله‌ای ائتلاف بین‌المللی به رهبری آمریکا از عراق توافق کردند. بر اساس این توافق، مأموریت نظامی آمریکا و ائتلاف بین‌المللی در عراق باید حداکثر تا پایان سپتامبر ۲۰۲۵ پایان می‌یافت و رابطه بغداد – واشنگتن وارد مرحله‌ای جدید می‌شد. بر اساس گزارش تلویزیون الجزیره قطر، در این توافق قرار شد آمریکا تا پایان سپتامبر ۲۰۲۵ همه نظامیان خود را به استثنای نیروهای محافظ امنیتی در محدوده اماکن دیپلماتیک از عراق خارج کند اما این توافق نیز انطور که بغداد می‌خواست به مرحله اجرا نرسید. بر اساس گزارش رویترز، در آن زمان سخنگوی کاخ سفید درباره موعد خروج از عراق اعلام کرد این توافق به معنای «خروج نظامی آمریکا از عراق» نیست، بلکه تغییر ماهیت مأموریت و حرکت به سمت یک رابطه امنیتی بلندمدت است.

■ **۲۰۲۶: موعد نهایی خروج؛** از چند ماه پیش به این سو، دولت جدید عراق به ریاست زیدی اعلام کرد ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۶ موعد نهایی پایان مأموریت نظامی ائتلاف و خروج نیروهای خارجی به رهبری آمریکا از عراق است. نخست‌وزیر عراق این تاریخ را «قطعی و غیرقابل بازگشت» اعلام کرد و گفت از اول اکتبر ۹ مهر هیچ نیروی خارجی در عراق حضور نخواهد داشت.

در همین راستا، قاسم الاعرجی، مشاور امنیتی نخست‌وزیر عراق تأکید کرد بر اساس توافق موجود، باقی‌مانده نیروهای ائتلاف ۳۰ سپتامبر از عراق خارج خواهند شد و طرف آمریکایی نیز بر پایبندی به توافق خروج تأکید کرده است.

در طول سال‌های گذشته، مهم‌ترین استدلال آمریکا برای حفظ حضور نظامی در عراق، تهدید داعش بود. واشنگتن حتی پس از پایان مأموریت رزمی نیز استدلال کرد داعش هنوز تهدیدی برای عراق و منطقه است و همکاری نظامی برای جلوگیری از بازگشت این گروه ضروری است اما به نظر می‌رسد این بار در عراق همه گروه‌ها بر خروج کامل نظامیان آمریکایی تأکید دارند و دولت این کشور حاضر به تحمل حضور نظامی آمریکا پس از ۳۰ سپتامبر نیست.

■ **چه تعداد نیروی آمریکایی در عراق حضور دارند؟**

آمارهای متفاوتی از تعداد نظامیان آمریکایی در جریان حمله به عراق و پس از آن منتشر شده است. الجزیره در این ارتباط در گزارشی نوشت در زمان آغاز حمله آمریکا به عراق

در مارس ۲۰۰۳ میلادی ۱۳۰ هزار نیروی آمریکایی در موج اولیه تهاجم وارد عراق شدند و با احساب نیروهای انگلیسی، استرالیایی، لهستانی و دیگر اعضای ائتلاف، شمار نیروهای خارجی در آغاز جنگ به ۱۷۸ هزار نفر رسید. بر اساس آمار ارائه شده در گزارش الجزیره، شمار نیروهای آمریکایی در ماه‌های پس از اشغال به ۱۵۰ هزار نفر افزایش یافت و در سال‌های بعد عمدتاً بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار نفر در نوسان بوده و در اوج «افزایش نیرو» در سال ۲۰۰۷ به ۱۷۰ هزار نفر رسید.

آمریکا دسامبر ۲۰۱۱ نیروهای خود را از عراق خارج کرد اما سال ۲۰۱۴ به بهانه مبارزه با داعش به عراق بازگشت. بر اساس گزارش روزنامه واشنگتن پست، باراک اوباما ابتدا در ژوئن ۲۰۱۴ مجوز اعزام ۲۷۵ نظامی را صادر کرد، این تعداد در پایان همان سال به ۳۱۰۰ نفر رسید، سال ۲۰۱۵ حدود ۳۵۰۰ نفر بود، سال ۲۰۱۶ با تشدید عملیات نظامی در عراق به بیش از ۴۶۰۰ نفر و با احساب نیروهای موقت و حفاظتی به نزدیک ۵ هزار نفر رسید و سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ میلادی ۵۰۰۰ تا ۵۲۰۰ نظامی آمریکایی در عراق حضور داشتند. در پایان سال ۲۰۱۹ نیز بیش از ۵ هزار نیروی آمریکایی در عراق باقی مانده بودند اما پس از تشدید تنش‌ها و مطالبه بغداد برای خروج نیروهای خارجی، واشنگتن سپتامبر ۲۰۲۰ شمار آنها را از ۵۲۰۰ به ۳۰۰۰ نفر کاهش داد؛ این رقم سال ۲۰۲۱ به ۳۰۰۰ و سال ۲۰۲۳ به ۲۵۰۰ نفر رسید که در کنار حدود ۱۰۰۰ نیروی دیگر ائتلاف قرار داشتند. این آمار ی است که تلویزیون قطری الجزیره ارائه داده است. در عین حال از سال ۲۰۲۵ خروج مرحله‌ای آمریکا از عراق آغاز شد و اکنون در سپتامبر ۲۰۲۶، طبق گزارش آسوشیتدپرس، تنها چندصد نیروی آمریکایی عمده در شمال این کشور باقی مانده‌اند.

■ **چرا عراقی‌ها بر خروج آمریکا تأکید دارند؟**

گزارش‌ها نشان می‌دهد تأکید بغداد و بخش مهمی از جریان‌های سیاسی و مقاومت عراق بر خروج نظامیان آمریکایی صرفاً یک اختلاف بر سر تعداد نیروها یا شکل مأموریت نظامی آمریکا نیست، بلکه مساله عمیق‌تر، به حاکمیت عراق و تجربه تلخ بیش از ۲ دهه حضور نظامی آمریکا بازمی‌گردد. بسیاری از گروه‌های عراقی بر حاکمیت ملی کشورشان تأکید دارند. از جمله «شیخ همام حمودی» رئیس مجلس اعلاى اسلامی عراق که از جمله گروه‌های سیاسی پرنفوذ در عراق به شمار می‌رود، در دیدار ابوالآء الوائلی، دبیر کل گران‌های سیدالشهدا تأکید کرد عراق پس از پایان حضور نیروهای بیگانه، بدون تنش وارد مرحله تثبیت حاکمیت ملی خواهد شد.

همچنین «عبدالامیر الشمری» رئیس دفتر فرمانده کل نیروهای مسلح عراق، پایان حضور ائتلاف را برای عراق آغاز «روز جدید» توصیف کرده و گفته است عراق از اول اکتبر ۲۰۲۶ تا حضور نظامی خارجی خالی خواهد شد. از سوی دیگر بغداد بارها اعلام کرده نمی‌خواهد خاک عراق

میدان جنگ علیه دیگر همسایگان از جمله ایران باشد. عراق از نظر جغرافیایی، اقتصادی، مذهبی و اجتماعی پیوندهای عمیقی با ایران دارد، بنابراین هرگونه تنش نظامی آمریکا علیه ایران از خاک عراق روابط تهران – بغداد را نیز تحت‌الشعاع قرار خواهد داد. در همین ارتباط نیز «صبح‌النعمان» سخنگوی فرمانده کل نیروهای مسلح عراق در اظهاراتی تأکید کرد: دولت عراق هرگز اجازه نخواهد داد از خاک این کشور به عنوان پایگاهی برای حمله به هیچ‌یک از کشورهای همجوار یا لطمه به امنیت منطقه‌ای استفاده شود.

«ینا رودولف» پژوهشگر ارشد مرکز مطالعات حکمرانی و امنیت ملی در کینگز کالج لندن هم در گفت‌وگو با الجزیره تأکید کرد بغداد روابط خود با واشنگتن را دنبال می‌کند اما «تحمّل نخواهد کرد از خاک عراق به‌عنوان سکوی حملات علیه ایران استفاده شود».

«فئار حداد» استناد دانشگاه کپنهاگ هم در گفت‌وگو با الجزیره گفت: عراق از سال ۲۰۰۳ مجبور بوده در تنش آمریکا علیه ایران نوعی موازنه برقرار کند و این وضعیت به حاکمیت بغداد آسیب زده، از این رو مقامات عراق در حال حاضر ترجیح می‌دهند اقدامات خصمانه آمریکا علیه ایران از خاک عراق انجام نشود.

■ **آمادگی دولت و مقاومت عراق**

در عراق مقامات نظامی و لشکری این کشور نیز بر پایان حضور نظامی آمریکا در ضرب‌الاجل تعیین‌شده تا ۹ روز دیگر تأکید دارند. از جمله سرتپ خلیان «تحسین الخفاجی» سخنگوی ستاد اطلاع‌رسانی امنیتی عراق تأکید کرد دولت به پرونده بیرون راندن نیروهای آمریکایی و تکمیل حاکمیت عراق اهمیت می‌دهد و هیچ تعویق یا کوتاهی‌ای در پرونده خروج نیروهای ائتلاف بین‌المللی از عراق وجود ندارد.

وی افزود: این خروج شامل اقلیم کردستان نیز خواهد شد، زیرا مأموریت ائتلاف بین‌المللی در عراق پایان یافته و روند پایان دادن به حضور نظامی ائتلاف همه سرزمین عراق را در بر می‌گیرد.

الخفاجی بیان کرد: هماهنگی میان اقلیم شمال و دولت فدرال درباره خروج نیروها ادامه دارد و در مدیریت این پرونده همکاری وجود دارد تا روند خروج بر اساس تفاهم‌های انجام‌شده تکمیل شود.

به گفته وی وزارت دفاع، وزارت کشور، حشد شعبی و دیگر تشکیلات امنیتی از مدتی پیش آمادگی‌های خود را برای اداره پرونده امنیتی کامل کرده‌اند. نیروهای امنیتی توانایی خود را برای بر عهده گرفتن پرونده امنیتی نشان داده‌اند، به‌ویژه در زیارت‌های میلیونی و مناسبت‌های ملی و دینی همچنین در تأمین امنیت مرزها و رویارویی با چالش‌های مختلفی که عراق پشت سر گذاشته است.

الخفاجی ادامه داد: تقویت توان نظامی عراق بخش اساسی مرحله پس از خروج نیروهای خارجی است، به گونه‌ای که توانایی عراق برای حفاظت از مرزها و آسمان خود و اداره امنیتش با توانایی‌های کاملاً ملی تضمین شود.

■ **تزدید درباره خروج کامل آمریکا**

الخفاجی افزود: آنچه سال ۲۰۱۱ رخ داد، گواه این مساله است؛ نیروهای آمریکایی از عراق خارج شدند اما سال ۲۰۱۴ با عنوان ائتلاف بین‌المللی بازگشتند، پس از آنکه داعش را وارد و از آن حمایت کردند. تجربه گذشته باعث می‌شود پرونده حضور آمریکا در عراق همچنان مورد تردید و پرسش باشد. وی توضیح داد: حاکمیت عراق، چه با خروج نیروهای آمریکایی و چه بدون آن، همچنان ناقص است، زیرا آمریکا بر پول و نفت عراق کنترل دارد. نفت عراق تابع اقداماتی مرتبط با بانک مرکزی فدرال آمریکاست، با اینکه هیچ توافق الزام‌آور، قانون یا تصمیم بین‌المللی در این زمینه وجود ندارد.

زیدی تأکید کرد: تجربه‌های پیشین نیروهای آمریکایی در عراق یا کشورهای دیگر ثابت کرده پایان دادن به حضور خارجی نیازمند موضع قاطع است و برای این منظور مقاومت تنها راهی است که می‌تواند اشغالگر را بیرون کند و به حضور آن پایان دهد.

دولت تروریست آمریکا این توافق را بخشی از برنامه احیای صنعت نفت ونزوئلا و تأمین انرژی معرفی کرده اما ساختار قرارداد نحوه اعطای امتیازهای بلندمدت، پرسش‌هایی درباره عادلانه بودن توافق ایجاد کرده است. رویترز گزارش داد حتی برخی کارشناسان و شرکت‌های بزرگ نفتی درباره پیامدهای این توافق نفتی ابراز نگرانی کرده‌اند.

صنعت نفت ونزوئلا و تأمین انرژی عراق از توافق ونزوئلا برای بازسازی ذخایر راهبردی نفت آمریکا استفاده خواهد شد؛ ذخایری که به پایین‌ترین سطح خود در چند دهه اخیر رسیده است. روزنامه انگلیسی گاردین در گزارشی با مقایسه رویکرد آمریکا در قبال گریلند و ونزوئلا گزارش داد در گریلند، زبان اصلی واشنگتن «امنیت» و مقابله با حضور رقیبایی مانند روسیه و چین است؛ در ونزوئلا محور اصلی «ففت» و تصاحب منابع انرژی است و نقطه اتصال این ۲ پرونده افزایش دسترسی و نفوذ آمریکا در مناطقی است که برای امنیت، انرژی و رقابت ژئوپلیتیک آن کشور اهمیت دارند.

گروه بین‌الملل: گریلند بار دیگر به صحنه‌ای برای نمایش طمع‌ورزی ترامپ نسبت به دیگر کشورها تبدیل شده‌است. به‌تازگی رئیس‌جمهور جنجالی آمریکا از توافقی سخن گفته که به ادعای او، به واشنگتن امکان «کنترل دائم» امنیت گریلند را می‌دهد؛ ادعایی که بلافاصله با واکنش متفاوت دانمارک و مقام‌های گریلند روبه‌رو شد. ترامپ گفت آمریکا برای همیشه اختیار کامل انجام اقدامات لازم برای تأمین امنیت منطقه خودمختار گریلند) تأکید کردند حاکمیت دانمارک و حق تعیین سرنوشت مردم گریلند قرار نیست واگذار شود.

به گزارش «وطن امروز»، «ینس فردریک نیلسن» نخست‌وزیر گریلند گفت: این توافق حاکمیت و تمامیت ارضی کشور ما و حقوق خودمختاری ساکنان گریلند را به رسمیت می‌شناسد. «لارس لوک راسموسن» وزیر خارجه دانمارک نیز در بیانیه‌ای اعلام کرد امیدوار است «دوران عدم قطعیت، جای خود را به توافقی الزام‌آور بدهد که امنیت در قطب شمال و شمال اقیانوس اطلس و در نتیجه امنیت

اظهارات مبهم ترامپ درباره کنترل امنیت گریلند همزمان با تأکید دانمارک بر حق تعیین سرنوشت مردم

طمع یانکی‌ها برای قطب شمال

گریلند مانع ایجاد پایگاه نظامی یا انجام سرمایه‌گذاری‌های حساس از سوی رقیای آمریکا در گریلند بدون موافقت واشنگتن خواهد شد اما این فقط بخشی از توافقی است و جزئیات بیشتری از آن اعلام نشده است.

«مایکل ودبای راسموسن» استاد علوم سیاسی در دانشگاه کپنهاگ به خبرگزاری رویترز گفت توافق دانمارک و آمریکا «احتمالاً پایان جاذبلی ترامپ برای کنترل گریلند نیست و به منافع راهبردی آمریکا در این منطقه و منابع آن پایان نخواهد داد». وی افزود: اگر کپنهاگ هر گونه قدرت رسمی کنترل بر گریلند را به واشنگتن واگذار کند، با توجه به اینکه ۱۰۰۰ سال این منطقه جزیره‌ای قلمرو دانمارک بوده است، این سوال برای ساکنان گریلند ایجاد خواهد شد: آیا روابط استعماری با دانمارک جایگزین روابط استعماری با ایالات متحده شده است؟

لازم به ذکر است گریلند فقط یک جزیره یخی در شمال اقیانوس اطلس نیست، بلکه در موقعیتی راهبردی در قطب شمال قرار دارد

مشتربک ما در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (نا‌تو) و اروپا را ضمن احترام به خطوط قرمز پادشاهی دانمارک تقویت کند».

ادعای ترامپ درباره کنترل کامل گریلند در حالی مطرح شده که جزئیات کلیدی این توافق، از جمله ابعاد حضور نظامی آمریکا و اینکه آیا اختیارات رسمی درباره منابع طبیعی و سیاست خارجی این منطقه به واشنگتن منتقل می‌شود یا خیر، هنوز منتشر نشده است.

■ **عبارت مبهم «کنترل امنیتی»**

هنوز ادعای ترامپ درباره «کنترل دائم امنیت» گریلند به طور دقیق مشخص نشده است. دانمارک می‌گوید خطوط قرمز این کشور حفظ خواهد شد و نخست‌وزیر منطقه خودمختار گریلند نیز تأکید کرده توافق پیشنهادی حاکمیت و تمامیت ارضی پادشاهی دانمارک و حق تعیین سرنوشت مردم گریلند را به رسمیت می‌شناسد اما همه این عبارات بسیار مبهم و محدوده اقدامات آمریکا در گریلند نامشخص است.

طبق گزارش‌های منتشرشده، توافق انجام شده میان آمریکا و